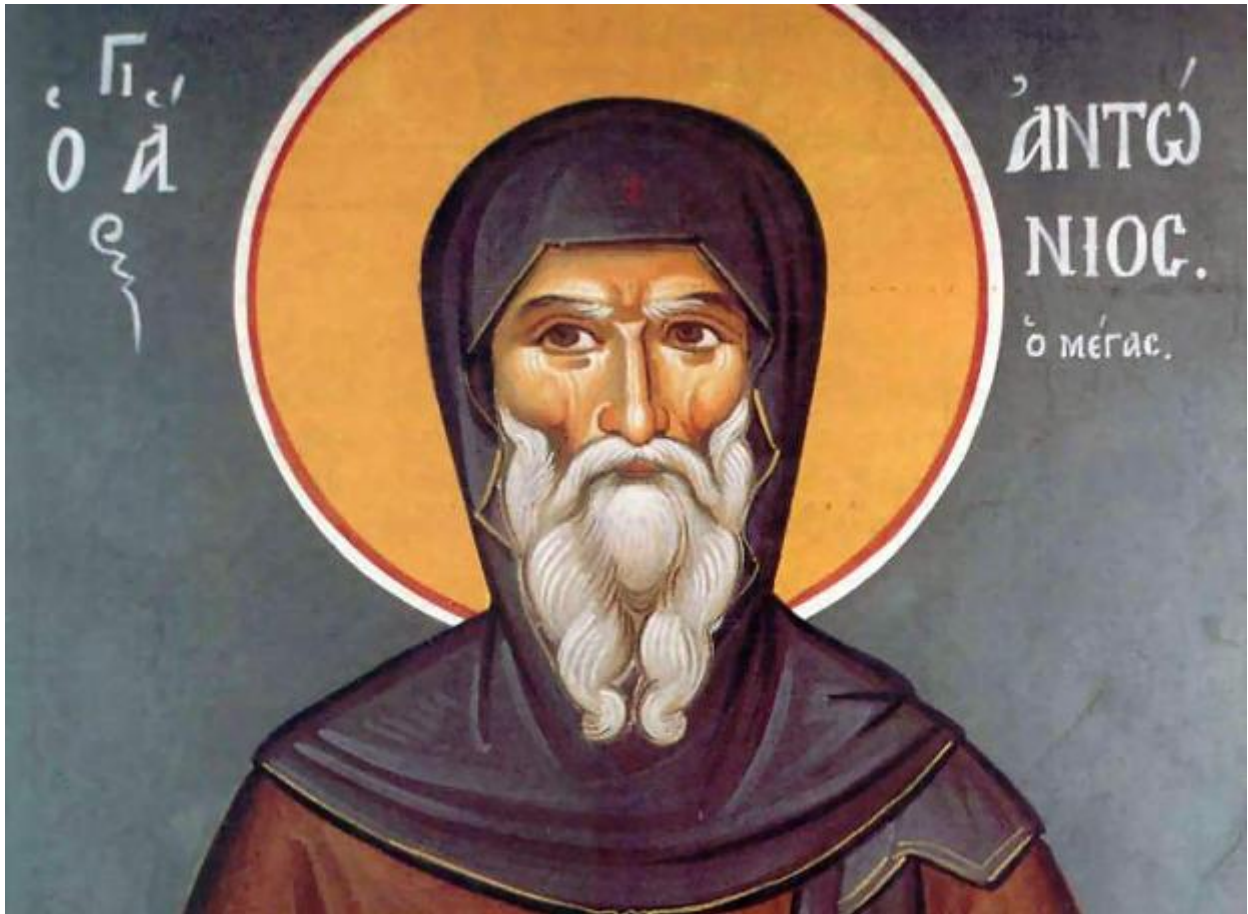

17 Ιανουαρίου: Εορτάζει ο Μέγας Αντώνιος

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του καθηγητή της μοναχικής πολιτείας, τον Όσιο και Θεοφόρο Άγιο Αντώνιο, που δίκαια αποκαλείται και Μέγας, γιατί πραγματικά δίδαξε και έπραξε σπουδαία και μεγάλα. Αναδείχθηκε διδάσκαλος μεγάλων Αγίων αλλά και τύπος της αληθινής προσωπικότητας του ανθρώπου. Τιμούμε επίσης, τη μνήμη του Νεομάρτυρα Γεωργίου, ο οποίος μαρτύρησε στα Ιωάννινα.

«Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ρίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, ὑποστὰς ἀνδρείως ἐθριάμβευσας, ..., τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφάνέρωσας δύναμιν· ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, ...».

Ο Μέγας Αντώνιος γεννήθηκε στην Ἀνω Αἴγυπτο το 251 μ.Χ. και φανερώθηκε «εκ μητρικῶν σπαργάνων ἡγιασμένον σκεύος και οἶκος του Παναγίου Πνεύματος». Σε νεαρή ηλικία αποφάσισε συνειδητὰ την πλήρη αφοσίωση στο θέλημα του Θεοῦ, μέσω του μοναχισμοῦ. Μοίρασε τα υπάρχοντά του στους φτωχοὺς και αποσύρθηκε αρχικά πλησίον της οικίας του, ὕστερα σε κοντινὴ προς το χωριό του περιοχή, και τελικά πορεύθηκε στα βάθη της ερήμου, όπου ἔζησε περισσότερα ἀπὸ 80 χρόνια, μέχρι την οσιακὴ κοίμησή του, με πλήρη αφοσίωση στην πνευματικὴ ἀσκησι.

Ο βίος του, που γράφτηκε ἀπὸ το μαθητὴ του Μέγα Αθανάσιο, Ἀρχιεπίσκοπο Ἀλεξανδρείας, ἀποτελεῖ τεκμήριο σωτηρίας και πνευματικὸ οδηγό ὄχι μόνο για τους μοναχοὺς ἀλλὰ και για κάθε αγωνιζόμενο ἄνθρωπο. Ἀπὸ τα πολλὰ θεόπνευστα που ἔχει πει ο Μέγας Αντώνιος ας μνημονεύσουμε και συγκρατήσουμε το εξής:

«Τὴν ἐγκράτεια, τὴν ἀνεξικακία, τὴ σωφροσύνη, τὴν καρτερία, τὴν υπομονή και τὴς παρόμοιες μέγιστες και ἐνάρετες δυνάμεις μάς τὴς ἔδωσε ο Θεός. Μας τὴς δώρισε, για να τὴς ἔχουμε ως ἀντίδοτα και ἀντιστάσεις στὴς ἀντίστοιχες προς αὐτὲς κακίες. Ἀν γυμνάζομε αὐτὲς τὴς δυνάμεις και τὴς ἔχουμε πάντοτε πρόχειρες, τότε θα συνειδητοποιήσουμε ὅτι δε μας συμβαίνει πια τίποτε δύσκολο ἢ θλιβερό ἢ ἀβάσταχτο. Διότι θα συνειδητοποιούμε ὅτι ὅλα εἶναι ἀνθρώπινα και τὰ νικοῦν οὐ ἀρετές που ἔχουμε. Αὐτό δεν το σκέπτονται οὐ ἄνθρωποι πού ἔχουν ἀγύμναστη ψυχή. Δεν σκέπτονται ὅτι τὰ πάντα γίνονται σωστά και ὅπως πρέπει για το συμφέρον μας, για να λάμψουν οὐ ἀρετές μας και να στεφανωθούμε ἀπὸ το Θεό».